

Núm. de Protocol: 1000099/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000075/2016

SENTÈNCIA 88-2016

PARTS :

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)
Representant: Sra. CMS
Advocat: Sr. DMT

Apel·lada: Sra. RVG
Representant: ídem

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL

President: M.I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M.I. Sr. Bernard PLAGNET
M.I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, setze de desembre de dos mil setze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000099/2015**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. RVG va interposar demanda jurisdiccional en impugnació de la resolució de la CASS de data 25 d'agost de 2015, que confirmava en alçada altra de data 19 de maig de 2015. Per mitjà d'aquestes resolucions s'acordava atorgar a la part agent l'alta mèdica a comptar del 15 de juny de 2015 i desestimar-li el reconeixement d'una pensió d'invalidesa derivada de malaltia per no reunir els períodes de cotització necessaris per al seu atorgament.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

2.- Per sentència de data 19 de maig de 2016 el Tribunal Unipersonal del Batlle ha estimat íntegrament la demanda promoguda per la Sra. RVG, en el sentit de declarar el seu dret a percebre una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna del grup 1.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 27 de juliol de 2016, la CASS estima substancialment que la data que s'ha de prendre en consideració per comptabilitzar els períodes de cotitzacions és la data d'inici de la baixa mèdica, a saber el 25 d'agost de 2012, i en aquestes condicions l'assegurada no reuneix les cotitzacions necessàries per ser tributària d'una pensió d'invalidesa.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 13 d'octubre de 2016.

4.- En la seva contesta de data 16 de setembre de 2016, la Sra. RVG s'oposa al recurs d'apel·lació i estima en síntesi que la data que s'ha de tenir en compte és la corresponen al darrer certificat mèdic i que els períodes d'incapacitat temporal comptabilitzen com a cotitzats.

La part recorreguda ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 3 d'octubre de 2016.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, és competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39.3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- La Sra. RVG va començar a cotitzar a la CASS el dia 11 d'abril de 2011.

En data 25 d'agost de 2012, va iniciar una situació d'incapacitat laboral durant quasi tres anys.

El litigi versa sobre l'aplicació de l'article 167 de la Llei 17/2008:

"Persones beneficiàries

1. Per tenir dret a la pensió d'invalidesa, la persona assegurada ha de complir els requisits generals regulats als articles 117, 118 i 120.

2. Quan la situació que produeix el dret a sol·licitar la pensió d'invalidesa derivi d'un accident no laboral o d'una malaltia comuna, la persona assegurada ha d'haver cotitzat a la branca general abans de la data de l'últim certificat per incapacitat temporal que ha esdevingut invalidant esmentat a l'article 144, els terminis mínims següents:

a) Si la persona assegurada té entre cinquanta i seixanta-quatre anys, noranta-sis mesos.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

b) Si la persona assegurada té entre vint-i-un i quaranta-nou anys, el nombre mínim de mesos resultant de l'aplicació de la fórmula (edat x 3) - 54; l'edat es compta en anys complerts per la persona interessada.

c) Si la persona assegurada té menys de vint-i-un anys, un mes.”

La interessada va néixer el dia 8 de maig del 1960, és doncs d'aplicació l'apartat b), és a dir 105 mesos totals cotitzats requerits (foli 22).

Per la computació del període de cotització, la CASS estima que *“la data del darrer certificat d'incapacitat temporal que ha esdevingut invalidant és el 25 d'agost de 2012”*; amb aquest càlcul, l'assegurada acredita 16 mesos cotitzats i la CASS conclou *“no acrediteu els requisits de cotització legalment requerits”* (resolució del 25 d'agost de 2015, foli 23).

En el seu escrit, la CASS precisa que *“l'últim certificat per incapacitat temporal no pot ser altre que el certificat mèdic inicial presentat per l'assegurat”*; a aquesta data només presentava 95 mesos de cotització una volta sumats els períodes d'Espanya i Andorra, període de cotitzacions inferiors als 105 mesos.

Segons la jurisprudència d'aquesta Sala (sentència 81/2012 del 4 d'octubre de 2012): *“De totes maneres, la sentència efectua una lectura correcta de l'article 167.2. En efecte, l'articulat situa el moment de l'acreditació de la cotització mínima a la “data de l'últim certificat per incapacitat laboral” i no a la producció del fet causant (3 de novembre de 2008) com ho interpreta la CASS. Efectivament, no és el certificat “que ha esdevingut invalidant”, sinó l'accident no laboral o la malaltia comuna. En efecte, a comptar de la producció de la contingència protegida, s'acostumen a emetre nombrosos certificats per incapacitat temporal, el darrer dels quals constitueix la finalització del còmput de mesos cotitzats, ja que aquell precedeix –si els requisits legals es compleixen- la concessió de la pensió d'invalidesa corresponent. Per conseqüent, la data a prendre en consideració és l'1 de desembre de 2010, moment on l'assegurada presentava una disminució de la capacitat de treball superior al 60% i satisfia els demés requisits legals per tenir dret a la pensió A2.”*

En aquest cas, com l'escriu encertadament la sentència recorreguda *“sigui des de l'últim certificat per incapacitat temporal, el 15 de juny de 2015 (revers foli 48) o, des de la data del fet causant, això és el de la constatació de la deterioració prematura de l'organisme, derivada d'una malaltia comuna el 14 de maig del 2015...i satisfia els demés requisits legals per tenir dret a la pensió d'invalidesa, en particular 129 mesos (79 mesos a Espanya i 50 mesos a Andorra)”* Fonament de dret Segon.

Per conseqüent, s'ha de confirmar la sentència recorreguda.

Tercer.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Consell d'Administració de la CASS de data 25 d'agost de 2015 no és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa i per tant anul·lar-la, tot declarant el dret de l'assegurada a percebre una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna del grup 1.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.